De Wiershoeck-Kinderwerktuin, dinsdag 21 maart 2017

Beste natuurliefhebber/-ster,

Het was dinsdagmorgen mooi zonnig weer, maar er stond een stevige wind. Voor de middag heeft het nog even gehageld. Het was geen ideaal fotoweer (wat betreft insecten), maar na het middageten stapte ik toch maar weer op de fiets. Misschien had ik geluk, je weet het maar nooit. Dit keer had ik de Nikon D5000 met 85mm macrolens maar weer eens meegenomen. Je krijgt de kleine onderwerpen mooi in beeld maar een iets grotere scherptediepte zou ik zeer waarderen.

Gelet op het kleine formaat en het feit dat er meerdere van deze kleine zwammetjes dicht bij elkaar groeien dacht ik in eerste instantie dat het de oranje druppelzwam zou zijn. Of is het toch de gele trilzwam? De structuur lijkt wel op die van de gele trilzwam, maar ik vond op het net ook plaatjes van de oranje druppelzwam die sterk lijken op de zwammetjes op de foto. Ik kom ze ongetwijfeld nog wel weer tegen en misschien zijn ze dan met zekerheid op naam te brengen.

De mannelijke en de vrouwelijke bloeiwijzen van de hazelaar zitten apart aan de struik. De katjes met mannelijk bloeiende bloemetjes, die uit schubjes en meeldraden bestaan, zijn al aan het eind van de zomer aan de planten te zien als het blad nog aan de struiken zit. In de loop van de herfst kunnen ze nog enige ontwikkeling doormaken, maar tijdens langdurige vorst in de winter staat de ontwikkeling vrijwel stil. Zodra het warmer wordt ontwikkelen de katjes verder en kunnen tot zo'n 12 cm lang worden. Dan zijn ze rijp en geven het pollen af aan de lucht.
Door de wind komt een klein deel van dat pollen op de stempels van de vrouwelijke bloemen, wat dan tot bevruchting leidt (windbestuiving). Hazelaars produceren daarom erg veel pollen; sommige mensen zijn gevoelig voor pollen en krijgen hooikoortsachtige verschijnselen. Omdat de hazelaar zo vroeg bloeit wordt de struik ook door imkers aangeplant, zodat vroeg in het jaar actieve bijen het pollen kunnen verzamelen.

Door de stevige wind waren de bijen minder actief dan op een eerdere mooie voorjaarsdag. Maar bij de krokussen zag ik toch regelmatig honingbijen die stuifmeel (pollen) aan het verzamelen waren.

Kersenbloesem is niet alleen ontzettend mooi om naar te kijken, ook is het één van de meest gekoesterde bloemen in Japan.

In Japan heeft kersenbloesem verschillende symbolische betekenissen.
De bloeiperiode vergelijken de Japanners met het leven van de mens en de natuur. Mooi en kort. Kort klinkt nogal cru maar dit komt uit de tijd van de samoerai. Het leven van veel samoeraikrijgers was erg kort omdat ze vaak aan het strijden waren voor hun krijgsheer.
Ook tijdens de Tweede Wereldoorlog werd de kersenbloesem gebruikt als symbool. De kersenbloesem werd gebruikt om Japanse burgers te motiveren en moed in te spreken. Er werd verteld aan het volk dat de zielen van de gesneuvelde soldaten reïncarneerden in de kersenbloesems. Tot op heden worden de kersenbloesems als symbool gebruikt in het Japanse leger.
De kersenbloesem staat ook symbool voor een nieuw begin. Dit komt omdat in Japan het nieuwe school- en belastingjaar start in april, wanneer op de meeste plekken de kersenbloesem begint te groeien.

In het labyrint was het me al opgevallen; de huisjesslakken waren aan de wandel. Er zaten tientallen hoog op de latten van het ‘schapenhek’. Ook op de bessenstruiken zag ik meerdere huisjesslakken.

In ons land komen ruim 20 soorten hommels voor, de steenhommel behoort tot de zes meest voorkomende. Steenhommels zijn goed te herkennen aan hun zwartbehaarde lichaam met rode achterkant. Het nest zit onder stenen, in muurspleten of in schuren en stallen, maar ze worden ook wel ondergronds aangetroffen. Nesten bestaan uit een koningin, een kleine 300 werksters en darren die de koningin bevruchten. De nestzoekende koninginnen zijn te zien van midden maart tot eind mei.

Deze soort wordt als enige geparasiteerd door de rode koekoekshommel, waarvan de koningin een sterke gelijkenis vertoont met de steenhommel. Deze koekoekshommel legt eitjes in het nest van de steenhommels en laat de jongen grootbrengen door de werksters van het nest.

De sering is een plant uit de olijffamilie. Het is een kleine boom of struik die vooral bekend is vanwege de aantrekkelijke, zoet geurende bloemen. De sering komt oorspronkelijk uit Zuidoost-Europa. Met name komt de plant in het wild voor op rotsachtige heuvelhellingen op de Balkan. Op veel plaatsen is de soort ingeburgerd. In tuinen komen allerlei gekweekte rassen voor met bloemkleuren die variëren van wit tot donkerpaars.

De vroege sterhyacint (*Scilla bifolia*) is een plant uit de aspergefamilie. In Nederland is ze een stinsenplant, die vooral in het noorden van Nederland in het wild en op buitenplaatsen in loofbossen op vruchtbare grond voorkomt. De vroege sterhyacint lijkt veel op de Oosterse sterhyacint (*Scilla siberica*), maar bij deze laatste staan de bloemen niet omhoog, maar knikken ze. De plant komt van oorsprong voor in Midden- en Zuid-Europa en in Klein-Azië.

Dit is waarschijnlijk een kogelzwam (vorm). Kogelzwammen behoren tot de zakjeszwammen (voortplanting). Tot de zakjeszwammen behoren veruit de meeste schimmels. Ze danken hun naam aan de sporenzakjes, waarin de op geslachtelijke wijze gevormde sporen rijpen. Bij rijpheid barsten de zakjes open en worden de sporen naar buiten geschoten.

Een interessante site over paddenstoelen: http://www.loegiesen.nl/paddenstoelen/index.html#V

De paardenbloem is een zeer algemeen voorkomende soort uit de composietenfamilie. Ze bloeit bijna het hele jaar door. De bloei begint meestal in het vroege voorjaar. Dat kan al vanaf januari als het een zachte winter is. Optimaal bloeit de paardenbloem in de eerste helft van april en kan dan weilanden oranjegeel kleuren. De bloei loopt door tot mei en sporadisch zelfs tot december. Vruchtvorming en bloei zie je vaak tegelijkertijd: het oranjegele veld heeft dan een witwazig aanzien door de pluizenbollen van de paardenbloem.

Een mooie site over natuurfotografie met diverse categorieën: http://www.jaapveneboernatuur.nl/

Groetjes,

Luit